

SPEJDERNES MAGASIN

44. årgang

nr. 1 . januar 1960

To Spejderkonkurrencer er afsluttet

Her er vinderlisterne

HELLESENS KONKURRENCE

1. præmie: Patruljetelt med oversejl og underlag (plus batteritelt-lygte): Hjortene, 5. Absalon trop.
2. præmie: Patruljetelt med underlag (plus batteri-teltlygte): Hjortene, 1. Kerteminde trop.
3. præmie: Patruljetelt med batteri-lygte: Krager, Rude trop.
- 4.—6. præmie: Patruljekogesæt, pande, økse, spade og patruljekøkkensæt, alt sammen med hylstre: Uglepatriklen, 1. Vesterbro, Ugler, 1. Vejle og Ugler, 1. Hovedgård.
- 7.—9. præmie: Silvakompas type 15 og kortmåler, begge i etui: Ræve, 1. Grindsted, Vibe, Tinglev trop og Egern, Gl. Bakkehus trop.
- 10.—12. præmie: Stålkøse med hylster, spinningreb og nødhjælps-taske med indhold: Egernet, 1. Skjern trop, Bæveren, Faarup trop og Tigerne, 1. Fredensborg trop.
- 13.—15. præmie: Patruljekogesæt med hylster: Elgen, 2. Sønderbro, Uglerne, 2. Silkeborg trop og Odder, Juelsminde trop.
- 16.—25. præmie: Silvakompas, type 1 i etui: Egern, 4. Sønderbro, Ørne, 1. Broager, Falke, 9. Odense, Pumaen, Laertes trop, Viberne, Birketropen, Geparderne, 2. Lyngby, Bæver, 2. Holte, Pantherne, 5. Absalon, Tigrene, 2. Lyngby og Grævlunge, Lorenz Tuxens trop.

26.—30. præmie: HELLESENS seniorlygte: Ejern, Sdr. Omme, Ørne, 1. Løgumkloster, Ørne, Skanderborg trop, Tiger, Klintekon-gens trop og Pantherne, 1. Kong Skjold.

31.—50. præmie: HELLESENS miniaturelygte: Høgene, 1. Lillerød, Gemen, Aalborghus trop, Glen-ter, 5. Århus, Falke, 1. Ulf Jarls trop, Falke, Sdr. Omme, Glen-terne, 1. Rønne, Sioxerne, Rewent-lov trop, Geparderne, 3. Valde-mar Sejrs, Cheerokee, Irokeser-stammen, Cheerokees, 4. Esbjerg, Siouxerne, 1. Haslev, Glenterne, 1. Odense, Høge, 1. Broager, Tju-ren, 2. Frederikshavn, Bæverne, 1. Absalon, Bøfler, Pionertropen, Spætter, 2. Valby, Pantherne, 1. Dueholm, Falk, Laksetropen og Gnisterne, 13. Odense trop.

51.—75. præmie: Baden-Powell bil-lede: Ejern, 1. Ellebjerg, Viber, Vitus Bering, Rævene, Bytrop-pen, Tiger, 1. Kolding trop, Hejre, 1. Ry, Hermelinen, 7. Sønderbro, Pantheren, 1. Hjørring, Hjorte, 1. Birkerød, Hjorte, Stengaard trop, Falkene, 1. Kerteminde, Pan-terne, 2. Thisted, Høge, 5. Århus, unavngiven patrulje (PF Bent Nielsen), Bytropen, Odderen, 2. Hobro, Bæver, Storstrømtrop-pen, Bersærker, Asser Riig, Bjar-kerne, Palnatoke Øst, Ormene, 3. Ordstrup trop, Viben, 6. Sundby, Tigren, 6. Sønderbro, Høgene,

Sct. Jørgens trop, Svendborg, Glenter, 2. Taastrup, Glenterne, 2. Valdemar Sejrs, Polarulve, Poul Asmussens trop og Ravne, Knud Lavard, Slesvig.

HELLESENS budskab lød: **HEL-LESENS** er verdens bedste batte-rier.

Friluftsrådets konkurrence om et »spejderspil« med »skovsvineri« som emne.

En dommerkomite bestående af: kommunelærer C. J. Stoklund Jo-hansen (KFUM-spejderne) — pa-stor Fritz Lerche (Det Danske Spej-derkorps) — bankfuldmægtig Svend Møller (Frivilligt Drenge-Forbund) samt lektor Frede Lau-ritzen fra Friluftsrådet har bedømt de indsendte spil.

Komiteen enedes om at fordele præmierne således:

1. præmie kr. 150,00: Johan Fugl-sang, Rolighedsvej 10, Toftlund.
2. præmie kr. 100,00: Peter Stauring, Gl. Banegårdsvej 21, Middelfart.
3. præmie kr. 50,00: H. Dethlet Jen-sen, Åbrinken 5, Virum.

En tillægspræmie tildeltes: Flem-ming Johansen, Lindenborg skov-distrikt, Skørping.

De præmierede forslag og enkel-te andre af de indsendte »spil« vil af Friluftsrådet blive samlet i et duplikeret hefte, som sendes gratis til afdelinger inden for ungdoms-korpserne.

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra Magasinets fotokonkurrence og viser tovbroen i Hindsgavl distriktet i Jubi-lejren. Billedet er taget af Henrik Madsen, Gram trop.

Hellesens præmiekonkurrence	2	Andeligt selvforsvar	9
Friluftsrådets konkurrence	2	Korpsets store festdage	10
Vi besøgte Roland House i London ..	3	Stafetsignalerne	12
Anvendelse af træsorterne	4	Boghylde	12
Vi fremstiller en slæde-mejs	6	Junglenyt	13
På hike med sø-tropen	7	Jungledyr	14
Skipper fortæller om Merkator og søkøret	8	Taget til Hejreholmen	15

Vi

besøger ➔

ROLAND HOUSE I LONDON

PRÆSENTATION AF ROLAND PHILIPPS OG HANS HUS

Den første opgave for Roland House er at tjene Østlondons spejderliv, og den vigtigste måde, på hvilken dette udføres, er ved at oprette et hjem for et hold spejdere, som er beredt til i deres fritid at udføre ansvarsfulde hverv i dette distrikt. Området består af distrikterne Stepney, Bethnal Green, Poplar, Shoreditch, Hackney og London City.

Der er plads til 20 spejdere i et antal enkelte og nogle dobbelte værelser og desuden to tomme senge beregnet for uventede gæster. Huset er velforsynet med badeværelser, og stueetagen og drengenes opholdsværelse er centralopvarmede. Måltiderne serveres i spisesalen. Der er en hyggelig dagligstue, et bibliotek og en skrivestue. Betalingen er overkommelig, og oplysninger herom kan fås ved henvendelse til inspektøren. Fastboende spejdere, som er fuldt optaget om dagen i en stilling eller ved studium, forventes at ville trække deres læs indenfor spejderarbejdet og at tage deres del af pligterne, som er forbundet med husførelsen. Samarbejde med besøgende er velset. Det er hensigten med dette arbejde at udvide kendskabet til den rette spejderånd, som Roland Philipps og andre førere først bragte kundskab om i Østlondon for ca. 50 år siden.

Drengenes herberg.

En af Rolands egne tanker var, at der skulle være plads i huset til spejdere, der ikke havde noget hjem. Spejdere over 15 og ikke under 18 år, som trænger til et hjem i London på grund af skole eller af andre grunde, kan bo i Roland House som medlemmer af Drengenes Herberg under opsyn af inspektøren.

ROLAND HOUSE har facade mod Stepney Green.

Besøgende er velkomne.

Staben prøver altid at være forberedt på at modtage en spejderkammerat, som behøver en nats logi blandt venner. Yngre spejdere, der er i London til en eksamen eller en sammenkomst, tjenestemænd på en kort orlov, besøgende fra fremmede lande, spejdere på vej til og fra Gilwellkursus på Gilwell Park, spejdere der besøger eller rejser gennem London, alle kan overnatte ved anbefaling fra deres divisionschef. Alle er velkomne, når der er plads, men det må understreges, at:

I. På forespørgsel må der afsættes tid til, at der kan sendes meddelelse, hvis huset er optaget.

II. Anbefalende brev fra en fører må fremskaffes.

III. Der er ikke sovepladser for kvindelige medlemmer af bevægelsen.

IV. Der er også plads til grupper af spejdere, op til 50 ad gangen, i spejderhallen på lejrsejle. Betalingen er:

Måltiderne serveres til bestemte tider, men middagsmåltider serveres kun lørdage og søndage (til selskaber og under særlige omstæn-

digheder vil inspektøren forsøge at lave særlige arrangementer).

Organiserede besøg af selskaber, med det formål at få forevist bygningen og få dens historie fortalt, arrangeres bedst i week-end'en, men ligesom med overnatninger nås belastningen hurtigt, og det er tilrådeligt at træffe aftale i god tid.

Kapellet.

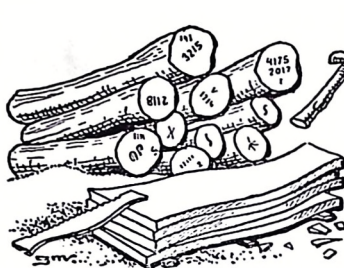
I St. Francis kapellet, et helligt sted, der er bygget op fra, hvad der før var kældre i det gamle hus, findes nogle erindringer om Roland og minder om andre, som har tjent bevægelsen. Der holdes gudstjenester for spejdere, og andre gudstjenester holdes fra tid til anden. Beboerne skiftes til at holde familiebønnerne, der fremsiges morgen og aften.

Historie.

Roland House er det ene i en række af 4 huse, der blev bygget under dronning Annes regeringstid. Nr. 29 blev købt i 1914 af den Velbårne Roland E. Philipps, søn af Lord St. Davids. Roland havde planer om at drive det som en »Højborg« for spejderbevægelsen i Østlondon, for hvilket område han var leder. Han havde til hensigt at indbyde mænd til at bo der sammen med ham og hjælpe ham med spejderarbejdet blandt drengene i omegnen.

I 1916 faldt Roland i et slag, og ifølge bestemmelserne i hans testamente overgik huset til nogle af hans venner, som, idet de optrådte som garanter, åbnede det som en lille besiddelse under navnet Roland House. Det er i stadig vækst og er blevet velkendt over hele verden og har mere end opfyldt Rolands drøm.

I 1935 blev huset ved siden af (nr. 31) købt til, og besiddelsen kunne nu have plads til 10 fast-

ANVENDELSE AF TRÆSORTERNE

1. BLØDE TRÆSORTER.

Er lette og hurtige brændere. men dårlige varmere.

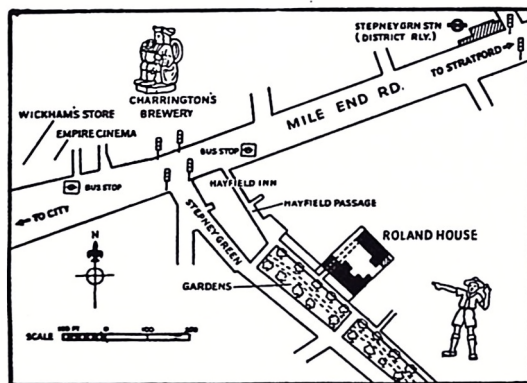
GRAN:

Er en let og meget lys træsort, hvid i træet og har meget lyse knaster men yder ringe modstand mod forrådnelse, da der ikke findes kerne i træet. Gran anvendes hovedsagelig til bygningstømmer samt i rund tilstand til pæle ved fiskeriet (bundgarn) og pilotering. Gran er hurtigt voksende og har overfladerødder.

FYR:

Er en mere fast træsort og kan kendes fra gran ved den røde kerne, der ligger inde i træet, og den hvide splint, der ligger udvendigt i træet. Ligeledes kan fyrren kendes fra gran på knasterne, fyr har mørkerøde knaster. Fyrren har større modstand mod forrådnelse, da kernen ikke angribes så let. Da den danske fyr ikke er særlig udbredt og hovedsagelig findes som forblæste løvbælder eller som bjergfyr anvendes den mest til emballage, lejlighedsvis også til tømmer. Fyrren har dybere rødder end gran.

De fleste kender de forskellige træsorter når de står som træer i skoven, men det er også morsomt, at kende dem, når de er opskåret til brug i industrien, samt at vide, hvortil de anvendes. Her følger en lille oversigt.

Andre virksomhedsområder.

Disse omfatter:

1. Indsamling og fordeling af brugte uniformer, drengetøj og udstyr, som fordeles til trængende spejdere ved betaling af en ringe sum.
2. Opretholdelse af et håndbibliotek for spejderførere og spejdere.
3. Administration af spejderhallen med plads til 300, en passende scene og moderne belysning. Der er også omklædningsrum, filmsforevisningsrum og kantine.
4. En udstyrsforretning. Denne omfatter spejderlitteratur og føres efter samme princip som en spejderforretning.

Kontorets opgaver er at være til hjælp for Østlondon-grupperne, vise gæstfrihed, foranstalte besøg, hjælpe til stillinger, tilbud fra koncertselskaber o. s. v.

Udførelsen af en årlig forestilling, udført af Roland House skuespillere, indbringer en nyttig sum til finansieringen.

Administration og finansiering.

Administrationen og finansieringen af Roland House påhviler en direktion, der er udnævnt af Drenge-spejdernes organisation. De anvendte beløb offentliggøres hvert år i foreningens årsbog.

Inspektøren bor i huset og har en assistent.

Hver beboer giver tilstrækkeligt til at kunne dække omkostningerne ved hans mad og ophold, men en betydelig del af vedligeholdelsen og videreførelsen af de mange opgaver fås ved indsamling af midler. »Venner af Roland House« over hele verden støtter arbejdet. Tilskud fra selskaber, foreninger og fonds og indsamlinger foretaget ved spejdernes egne og distrikternes parader o. s. v. modtages med taknemmelighed. Hjælp søges særlig for at nedbringe det lån, der er taget for at betale for den udvidelse af bygningerne, der blev fuldført i 1952.

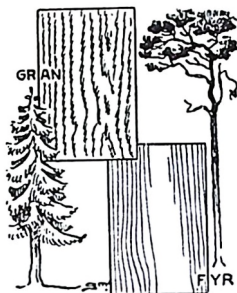
Hvordan skal man komme dertil?

Stepney Green er en sidegade til Mile End Road og ligger 300 yards fra Stepney Green distriktets undergrundsstation. Mile End Road har også følgende busruter: 10, 25 og 96 og trolleybusser 661 og 663, også Green Line busser 720 og 721.

Roland House ligger 2 miles fra Bank of England.

boende spejdere og skabe et hjem for 6 spejdere, som er kursusøgende, hvilket nødvendiggør, at de opholder sig i London. Trods tab forårsaget på bygningerne ved bombardementer af disse, fortsætter udvidelsesplanerne. I 1944 opnåede garantierne, der nu er drenge-spejdernes egne, ejendomsretten over et tilstødende bombet hus sammen med nr. 33, og efter den anden verdenskrigs afslutning er arbejdet med restaurering og udvidelse gået støt fremad. En spejderhal er oprettet i haven, og facaden af besiddelsen strækker sig nu over 120 fod.

Store dele af bygningerne er blevet bygget om i de senere år, og fremtiden lover godt for de, der er interesseret i medlemsskabet.

Typisk
gran og fyr

LÆRK:

Er det kernetræ, der kommer efter egen, hvad angår modstand mod forrådnelse, idet kernen går omtrent helt ud til barken. Lærk anvendes meget til skibsbygningen til bådebord og skibsmaster samt til pæle, der er udsat for forrådnelse. Kendes på, at træet er rødtligt og har sorte knaster.

LIND:

Veddet er helt hvidt og har mørkest gulligt i farve og er ofte fri for knaster. Det anvendes af snedkere, drejere og billedskærere samt instrumentmagere. Da det ikke slår sig ved temperaturforandringer, er det godt egnet til tegneborde. Lind giver god varme og fine gløder.

AHORN:

Veddet er helt hvid og har mørke knaster. Anvendes til finere træarbejder, skeer og træskæring. Slår sig heller ikke ved temperaturforandring. — Ahorn er fint brændsel.

EL:

Blød træsort, der for rødels vedkommende har en rød farve og hvidel, der er hårdere i veddet, en hvid farve. Elletræ anvendes til træskobunde, da de er lettere end nogen anden træsort, men også slides hurtigt. Ellebrænde anvendes meget af røgerier til røgning af fisk.

HASSEL:

Nærmest som buske. Det tykkere af træet kan anvendes til skafter (godt til lejrarbejder).

POPPEL:

Er let og løst i veddet, der har en grumset farve. Anvendes hovedsagelig til tændstikker, men også til redskaber og bremseklodser.

PIL:

Er en grov og løs træsort, der ikke finder megen anvendelse, da det endog er dårligt brændsel, — det knalder. De tynde grene bruges til vidjer og tøndebånd, da de er meget sejge.

ELM:

Et træ, der minder meget om eg. Det har en mørk kerne, der kan være rødlig eller brun og er ret hård at arbejde i. Elm anvendes i stor udstrækning til møbler og parketgulve, da farven i træet kan spille i mange farver. Elm er et vej- og anlægstræ, der tåler blæst.

BIRK:

Er en fin træsort, der er helt hvid i veddet og ofte flammert i årene, hvorfor det bl. a. anvendes til møbler. Da det tillige er sejt, anvendes det også til vogntænger, drejearbejder og finér. Birk er fortrinligt brændsel, der brænder let og varmer godt, lugter ikke og ryger ikke, derfor godt til pejs. Risene gode til koste, og unge birke egner sig godt til lejrarbejde.

ENEBÆRBUSK:

Fortrinligt brændsel. Svære grene gode til skafter.

2. HARDE TRÆSORTER.

Tunge og langsomme brændere, men gode varmere.

BØG:

Er en hård lys, gullig træsort, der er letkendelig på de små fine brune pletter og de tætte årer. Bøgen har ingen kerne, men kan have en rød kernelignende farve inde omkring marven, dette er rødmarv og må ikke antages for kerne, da det er mindre modstandsdygtigt mod forrådnelse end det øvrige træ. Træ, der har ligget længe efter, at det er fældet, er stærkt udsat for at rådne og begynder ved marven. Bøgen er et udpræget gavnetræ og anvendes meget i industrien: (møbeltræ, sveller, børstetræ, skomagerpløkker, træsko, parketgulve, skibsplanker [under vandlinien]).

HVIDBØG:

Er en meget hård træsort, der er gråhvid i farven og minder noget om ahorn i udseende. Anvendes til værktøj (høvle, stemmejern og lignende, der er stærkt udsat for slid. Anvendtes i gamle dage til vandmøller). Bøgen er fortrinligt brændsel. Har store rødder.

EG:

Eg er det hårdeste træ, vi har, og er meget modstandsdygtigt mod forrådnelse. Egen har en udpræget kerne, der nærmest er brun i farve, og det er da også den, der anvendes. Yderst under barken ligger splinten, der er hvid og ikke står for forrådnelse. Egen har nogle ret store årer, der danner et fint mønster og i spejlet giver nogle fine pletter. Egen anvendes lige fra toppen til roden og bruges til naturhegn, havemøbler, havne og brobygninger, skibsplanker (over vandlinien), parketgulve, møbler, finér. Af barken udvindes garvesyre. Egen er modtagelig for forskellige kemikalier, der farver træet mørkt, ja, helt sort. Således er eg, der har vokset på kalkgrund, mørkere i farven end anden eg og hvis træet (kernen) bliver udsat for salmiak-dampe, bliver det helt sort. Egen spaltes let, varmer godt, men fanger dårligt.

ASK:

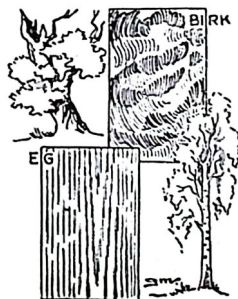
Er en stærk, sejt træsort, hvis farve er hvid med brune årer, der løber lige i tæet. Årerne er store og brede. De lange fibre giver træet den sejge egenskab. Ask har ingen kerne, men kan anvendes helt ud til barken. Ask anvendes til skafter, årer, vogndelev, møbler, ski, parketgulve. Er fortrinligt brændsel (selv i grøn tilstand, da der ikke er saft i træet). Godt til lejrarbejde. Godt til fyrbrædt ved ildbor.

FRUGTTREER:

Er en blød træsort, der er egnet til møbler og snittearbejde. Har ofte krøllet årer og megen saft i træet.

TJØRN:

Sejt træsort, der for de tykke grenes vedkommende kan anvendes til skafter. Tjørn brænder godt og er godt brændsel.

Typisk
birk og eg

★ VI FREMSTILLER EN Slæde-Meis

Her skal du få en beskrivelse af, hvordan du selv kan fremstille et særdeles ideelt pakmiddel til brug på f. eks. skovmandshejken. Som navnet siger, drejer det sig om en slæde, der samtidig kan bruges som meis.

Materialer: 2 stk. frisk (grøn) asketræ, størr. $80 \times 3 \times 5$ cm., 2 stk. tørt birketræ, størr. $75 \times 3 \times 2$ cm, 2 stk. tørt birketræ, størr. $40 \times 8 \times 2$ cm, 4 stk. tørt asketræ, størr. $8 \times 3 \times 3$ cm og 5 stk. tørt poppeltræ, størr. $60 \times 10 \times 1\frac{1}{2}$ cm.

Du synes formodentlig, at det er lidt usædvanlige træsorter at vælge, men det friske asketræ er det der er nemmest at bøje og forme, mens birketræet udmærker sig ved at være både forholdsvis stærkt og let, og poppeltræet næsten intet vejer; som du ser, er der taget alle hensyn til, at apparatet både skal

være driftssikkert som slæde, og tillige nemt at have på ryggen.

Vi starter fremstillingen af slædemaisen ved at besøge en venlig skovfoged — dem er der heldigvis mange af — han vil sikkert fortælle dig, hvor du kan få fat i det friske asketræ, og fælder du det selv, er du da sikker på, at det er den rette vare, du får. Når du kommer hjem, går du så i gang med at fremstille de to slædemeder efter tegningen (1). Er du venner med en snedker, vil han sikkert skære det ud på båndsaen for dig.

Når du har mederne i orden, skal du straks gå i gang med at bøje dem. Du tænder altså op under gruekedlen i vaskehuset — en god stor suppegryde kan også anvendes, og heri koger du så de yderste 25—30 cm af mederne, de skal koge i 1—1½ time, så er de tilpas bløde. Bøjningen foregår lettest, ved at du

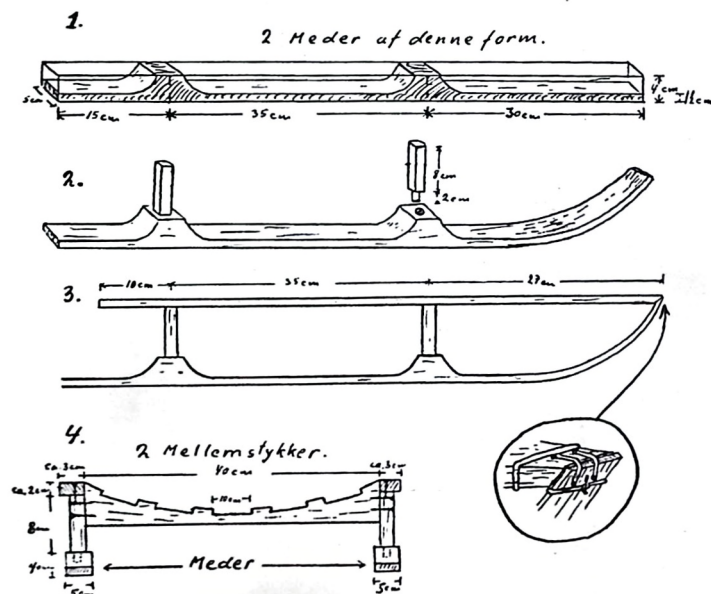
binde spidserne sammen, lægger en passende træklods i klemme mellem spidserne, presser dem sammen om klodsens og tøjrer dem bag ved. Pas på at tøjre dem lige bag ved klodsens, det er jo kun spidserne der skal bøjes og ikke hele længden — og så lægger du foreløbig mederne til tørring, og de skal være knas-tørre, inden du fjerner snorene.

Resten af fremstillingen fremgår vist tydelig af tegningerne, men lige et par bemærkninger. Sørg for at taperne (tegn. 2) bliver kraftige nok, lim dem godt fast og giv dem en stift for en sikkerheds skyld. Som du ser på (3), er birkelisten og meden snøret sammen, da der på dette sted erfaringsmæssigt kan opstå temmelig store vridninger, er det klogt at snøre parterne sammen med en lædersnøre, skruer eller søm vil få det til at flække.

Hullerne »bores« lettest ved brænding, brænding hærder også træet, så revner ikke så let opstår. Mellemstykkerne (4) er på tegningen gengivet lovligt tynde i »bunden«, du gør sikkert klogt i at lade det midterste afsnit være mindst 3 cm tykt. Hakkene til brædderne må laves meget nøjagtigt, de skal nemlig i forbindelse med poppelbrædderne hjælpe med til at stive hele slæden af, bliver de lavet fint nok, kan man endda undvære søm eller skruer til at fastholde brædderne med, og de kan i så fald snøres på lige som under (3).

Når slæde-maisen er samlet mangler vi kun at anbringe de brede gjorde, der skal gøre den behagelig at bære på ryggen, og dem strammer du helt, og snører dem fast til sidelisterne. Desuden skal vi bruge en passende lang bærerem, der monteres på slæden som vist (5) den lille tegning. Og så kan du gå i gang med at bruge den.

Når du drager hjemmefra, pakker du din bagage imellem meder-

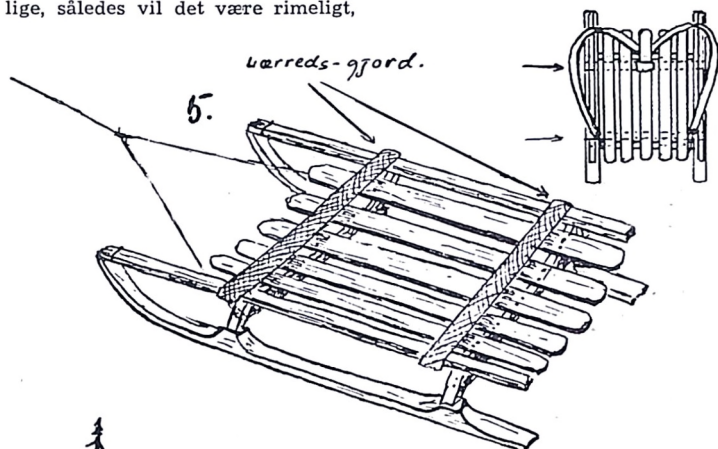

ne, tager slæde-meisen på ryggen og drager af; når du når ud i skoven, hvor der er sne nok, tager du meisen af, lægger oppakningen ovenpå og fortsætter med slæden på slæb, indtil det atter bliver nødvendigt for dig at tage meisen på ryggen.

Endnu eet: Målene der er opgivet på tegningen er alle omtrentlige, således vil det være rimeligt,

at man erstatter målet 2 cm med målet 1 tomme, da det meste træ som bekendt leveres i tommer eller dele af tommer. Men hav hele tiden for øje, at nok skal slæde-meisen være solid, men også let at bære, — og omvendt!

»204«

på HIKE med Sø-troppen

Lørdag formiddag mødte troppens jungmænd, patruljeførere og assistenter, 16 i tallet, på dæmningen, der fører over Kilen, den lukkede del af Limfjorden, hvor i det 13. århundrede Knud den Hellige samlede sin flåde til det mislykkede togt mod England. Alle havde fået instrukser om, hvad man måtte medbringe, og hvad der ikke var tilladt, og alle så de hen til den forestående tur med forventning, en tur, hvor det kom an på at gøre en personlig indsats, hvor man skulle leve primitivt, og hvor samarbejdet og kammeratskabet skulle stå sin prøve.

Vi startede fjordlangs, gik ad den gamle sti langs Kilens nordre bred, forcerede grøfter, vandløb, sumpe og pigtråd i massevis, indtil vi kl. lidt før 17 nåede frem til lejrpladsen nedenfor »Resenborg«, den

pragtfulde hytte, som Sct. Georgsgildet i Struer har stillet til rådighed for samtlige spejderkorps i byen. Vi skulle imidlertid ikke bruge hytten, den var kun en skueret for os. Vi lejrede os på lejrpladsen her og gennemgik i fællesskab de ting, som vi i de næste timer skulle give os i kast med, om ikke enkeltvis, så dog to og to.

NÆSTE MORGEN

Lidt efter var man klar til den sidste del af tårnen, patruljevandringen Kilen rundt, en tur på små 15 km. Grejet og bagagen blev fordelt også til de spejdere, der forsynet med en tom taske eller rygsæk var kommet direkte fra den varme morgenkaffe i familiens skød, og så lød ordren til patruljerne:

I vil nu starte på en ekspedition, der vil føre jer til forskellige folke-

slag, gennem forskellige landskaber og under skiftende forhold. I vil bl. a. komme gennem områder, hvor træ er en absolut mangelvare, og det er derfor ubetinget nødvendigt, at I, når I kommer frem til dette område, kan tænde og lave jeres mad ved to små bål. Og så gik starten til det løb, der af drengene anses for det bedste, vi endnu har haft. Opgaverne var mange og forskelligartede, der var brug for opfindsomhed for teknisk og teoretisk kunnen. De måtte pr. tovbane transportere deres bagage over hellige kløfter, de måtte på så godt som fejlfrit engelsk forklare over for den canadiske rødfrakke, hvad deres formål med ekspeditionen var, hvor de kom fra, og hvor de agtede sig hen. De måtte i den rivende flod fange ørreder, fange dem med de bare hænder og derefter plankestege dem ved det medbragte brænde. De måtte fremstille spyd med flintespids, da skydevåben eller metal i det hele taget ikke kunne opdrives netop i det område, de da befandt sig i. De måtte vandre gennem store skove, over sandede ørken og ad grusede veje for endelig at komme frem til en veritabel landsbysmedie, hvor flintespidsen måtte ombyttes med en selvlavet jernspids, og hvor de iøvrigt måtte smede hvad som helst, og endelig måtte de ved den post, som den gule trops indianerafdeling med høvdingen Store Bøffel i spidsen havde besat, aflægge bevis for deres dygtighed i at kunne håndtere det spyd, som de møjsommeligt havde måttet transportere de 12 km fra startstedet.

Når denne prøve var overstået, stiledede patruljerne mod afslutningsstedet, og ligesom turen startede ved den hytte, som Sct. Georgsgildet i Struer har skænket til sommerresidens for spejdere, så sluttedes der af ved den spejdgård, som samme gilde i forbindelse med de stedlige troppe under D.D.S og de blå piger har købt for at ombygge og indrette til brug for det daglige arbejde i troppe og flokke. Vi besøgte huset, havde en lille tegneopgave på stedet og vendte så hver især hjem til os selv fra en tur fuld af begivenheder og oplevelser, en tur, der må kunne inspirere patruljernes og troppens skrivere til sande dokumentafhandlinger i dagbøgerne.

Skipper.

Skipper fortæller om

MERKATOR OG SØKORT

Merkator hed han altså, ham der gav os vort søkort, kortet, i hvilket jordens dobbeltkrumme flade er lagt ud i et fladt plan med vinkelrette linier. Når et almindeligt kort med ikke parallelle meridianer skal udformes, sker det i grove træk ved, at man ved polerne trækker jorden op i en spids, skærer det herved frembragte kræmmerhus af, og folder det ud, så det kommer til at ligne de formgivne på pap trykte julekræmmerhuse. Det er klart, at et sådant kræmmerhus ikke vil have forandret noget videre ved det tidligere omtalte tænkte gradnet da kræmmerhusspidsen jo svarer til polen, hvor som bekendt alle meridianerne mødes.

ET TANKEEKSPERIMENT

Merkators fortjeneste var i denne forbindelse den, at han gik frem på en anden måde, der meget populært sagt går ud på følgende: Vi tænker os jorden som en stor fristende blodappelsin. Vi fatter vor kniv og skærer fra toppen nogle skær ned mod midten, medens vi drejer vor appelsin i hånden, og får herved frembragt en del dybtgående ridser, der stjerneformet lægger sig fra toppen ned over siderne. Det samme gøres fra appelsinens anden ende, og da vi derefter giver os til at løsne skallen efter de skårne ridser, vil vi efter løsningen af denne opgave stå, ikke længer med en kugleformet, men med en cylinderformet frugt, takket i kanten.

Med et rask snit gennemskærer vi cylinderen på langs, og hvis vi ser bort fra frugtens indmad, vil vi

altså ved nævnte operation nu stå med en skal, der bredt ud vil have dette udseende, (se tegningerne) — og vupti, har vi fremtryllet en plan, vinkelret flade af appelsinens — eller altså jordens dobbeltkrumme plan. Ganske vist er den noget takket i kanten, og i mellemrummene, hvor der ingen skal er, findes der heller intet tilsvarende jordklodeafsnit at afbillede, men ved et simpelt regnestykke får vi reguleret dette misforhold, og kan altså nu direkte overføre vor krumme kompaslinie fra jordoverfladen, hvor den skærer alle meridianer under samme vinkel til søkortet, hvor en ret linie, slået efter en linjal giver akkurat det samme billede. Forstå det, hvis man vil, eller lad være, for os er hovedsagen den, at vi nu kan navigere.

AFFARENDE OG PAKOMMENDE STED

For at kunne foretage navigatoriske beregninger, er to meget væsentlige ting nødvendige, nemlig stedet, vi skal fra, og stedet, vi ønsker at komme til. Disse to punkter benævnes henholdsvis »affarende« og »påkommende« sted. Affarende sted må naturnødvendigt være det vigtigste, fordi det danner grundlaget for at vide, hvor vi kommer hen, med mindre vi da foretrækker at gøre som skipperen, der altid ved ankomsten til en by straks gik op i byen og købte brød hos en bager for så at finde ud af, hvor han var, ved at læse hvad der stod på bagerposen.

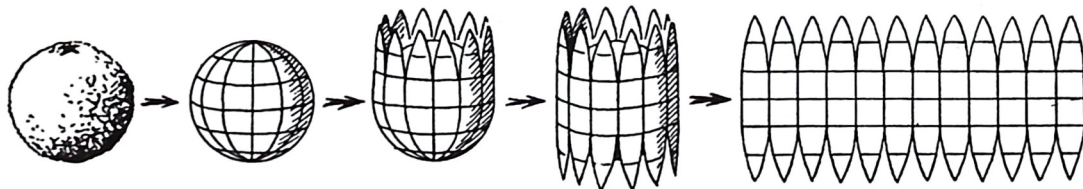
Altså vi holder fast ved affarende sted, og da vi nu inden afgang

er klar over, hvor vi ønsker at komme hen, lægger vi en lineal mellem de to punkter og trækker med let hånd en blyantstreg langs kanten, og dermed har vi lagt en kurs. Og så rejser sig bare spørgsmålet, hvordan får vi så igen omsat denne streg i det flade kort til brug for sejlads på den runde jord. Jo, — til dette formål har man visse steder i søkortet anbragt trykte kompasroser, og så er det bare ganske simpelt at parallelforskyde førnævnte blyantstreg hen, så den netop går over midten af en af disse roser, og når man er så fortrolig med sine kompasstreger, som enhver søspejder formodes at måtte være, så læser man altså blot kursen af, og den kurs man finder frem til, den overfører man til sit kompas i fartøjet, og fortøjningerne kan kastes.

Så let er det — ja hov — tag det roligt, for når vi har slået den første streg i kortet, vores kurs mellem de to punkter, så har vi fundet frem til den kurs, vi ønsker at bevæge os frem over havbunden med, men da både misvisning, deviation, strøm og afdrift er faktorer, der spiller ind, så ma ovennævnte trænge til en mere uddybende forklaring, og det vil vi så prøve på at opstille i næste omgang.

TEGNING:
GOTFRED MORTENSEN

SKOVMÆND

Åndeligt selvforsvar

»I ethvert menneskes liv kommer der et tidspunkt, hvor man følger trang til at rejse sig og sige et par ord. Jeg vil sætte mig ned og afvente tidspunktet«. Se, således kan man selvfølgelig godt klare sig igennem en situation, hvor det ventes, at man holder en lille tale, men selv om man umiddelbart har reddet skindet, er man nu ikke dagens mand. Det kan derfor være praktisk ligesom i jiu jitsu at lære et par »grebs«, som kan hjælpe én ud af situationen, den situation, hvor man åndeligt talt står med ryggen mod muren.

Lad os sige, at du skulle holde en lille takketale til din mor og far ved din konfirmation. Du rejser dig, rømmer dig, stikker fingeren inden for den uvante, stive flip og siger: »Jeg er ikke taler, men«. Pause. — Pinlig pause. Det bliver ikke bedre, når en »velmenende« onkel bemærker, at det kan man godt høre!

Nej, du bruger det sæt tricks, som følger om et øjeblik, og så siger du noget i retning af følgende: »Kære far og mor. Der er i dag samlet en masse mennesker for at hylde mig. Jeg er blevet konfirmeret og har fået mange gaver og andre hilsener. Men i virkeligheden var det jer, der havde fortjent al den hyldest. I har nemlig altid været som en mor og far skal være. I har støttet mig, og I har holdt lidt igen, når det var nødvendigt. Jeg glemmer således ikke den gang, I venligt, men yderst bestemt forbød mig at tage på 1. klasses vandring i 12 graders frost. Jeg vil derfor si-

ge jer tak for, hvad I har været for mig, og jeg vil bede selskabet rejse sig og med mig udbringe et leve for mor og far. De længe leve. Hurra, hurra, hurra!

»Formlen« for en sådan lille tale er denne:

- 1) Indledning. (Folk sættes på sporet).
- 2) Påstand. (Sagen forelægges).
- 3) Begrundelse. (Sagen forklares).
- 4) Eksempler. (Sagen udmales).
- 5) Afslutning. (Ud af det igen.

»Derfor«).

I ovennævnte konfirmationstale er 1) indledningen den, at man er blevet konfirmeret og hyldet. 2) Påstanden kommer derefter, at det egentlig var far og mor, der skulle hylde. 3) Begrundelsen er, at de altid har været helt rigtige. 4) Eksemplet herpå er, at man ikke måtte udsætte sig for noget så risikabelt som en kold vinter-hejk som 14-årig. (Man kunne måske godt tale det, men det ved gæsterne i hvert fald ikke!). 5) Afslutningen muliggør, at man kan sætte sig med mæner. Det er meget ofte en udmærket idé at anvende det lille ord »derfor«.

Når man holder en tale, må man være klar over nogle ting. Særlig skal fremhæves:

1) Folk fatter langsomt. Gentag derfor ord eller sætninger, evt. i omskrevet form. Eks: ».... folk fatter langsomt, og når de nu fatter langsomt, må man hjælpe dem ved at gentage« (Derimod er det ikke så påkrævet i noget nedskrevet, for da kan folk læse det flere gange).

2) De fleste mennesker er visuelle, d.v.s. danner sig synsbilleder af det talte. Man må derfor komme med eksempler, der illustrerer, udmaler. Man bruger som bekendt udtrykket: »Kan du se i ånden?«, og det er netop det, folk kan. Regn med, at en tale uden mange eksem-

pler er en dårlig tale uanset alt det gode, den ellers indeholder. MEN husk, at eksempler ikke beviser noget.

Ved forberedelsen af talen kan man gå frem således:

- 1) Tænk skemaet igennem.
 - a) Hvad skal der siges?
 - b) Hvordan bevises det?
 - c) Hvad kan illustrere det?
- 2) Tænk talen igennem.
- 3) Øv dig på et fredeligt sted, hvor du absolut ikke kan forstyrres.
- 4) Skriv evt. hele talen ned. Men lad manuskriptet blive hjemme, for en ordret oplæst tale lyder næsten altid unaturlig.
- 5) Lev et punktmanuskript. Lav det gerne med system i: Punkt 1, 2, 3 (ligesom det du sidder og læser nu).

Under selve talen skal man passe på mange ting. Men 3 ting er i hvert fald vigtige:

- 1) Se på publikum. (Sideblik på punktmanuskriptet).
- 2) Smil! Folk er rare, og de håber, du også er det.
- 3) Tal tilpas langsomt. Alle nervøse skynder sig febrilsk.

Man siger af og til om en person, at han snakker for meget i forhold til det, han siger. Det er nemlig ikke let at holde en tale, der er kort og klar, og som samtidig har givet folk tingene ind med skeer (det var forresten et godt udmalende eksempel, ikke?).

Det er DERFOR en opgave for en skovmand at øve sig på lidt tale teknik, og jeg tror, I kan presse jeres TF til at afse et møde med det emne. Her i kammeratskabskredsen er ingen bange for at træde i spinaten (godt eksempel!), og I ender med at blive værdige repræsentanter og fortalere for spejdersporten. Og »varene« er så god, at den fortjener at blive »solgt«.

Tak for ordet.

Den 19. november 1959 — 50 årsdagen for spejderbevægelsens start her i Danmark blev en festlig dag for vort korpset.

Allerede tidligt om formiddagen holdt korpsets bestyrelse møde. På dette møde oplystes det, at »Ove Holms fond til støtte for spejderarbejdet i Danmark« var nået op på en grundkapital af 250.000 kr. Ved samme lejlighed valgtes fondsbestyrelsen. Foruden Ove Holm som formand kom den til at bestå af Thorkild Glad, Erik Østergaard og professor H. C. Bendixen. Senere har landets distrikts- og divisionschefer valgt Torben Wolff som deres repræsentant.

Efter bestyrelsesmødet var der reception i korpsets Hus. Her mødte en lang række gæster, og det strømmede ind i dagens løb med gaver og gratulationer. Af disse skal en enkelt nævnes: Et kæmpestort skind med plads til navnene på lederne i korpset i jubilæumsåret.

Blandt gratulanterne var repræsentanter for de øvrige ungdomskorps i Danmark, KFUK-spejderne, KFUM-spejderne, Det Danske Pige-spejderkorps, FDF, repræsentanter for de nordiske spejderorganisationer, således Islands spejderchef, Jonas B. Jonsson, og Norges spejderchef, Bernhard Müller, og fra Føroya Skotasamband, divisionschef Eskild Christiansen. Endvidere repræsentanter for Danmarks-Samfundet og Set. Georgs-Gilderne m.fl.

ber — var alle korpsets patruljer i sving med den store lysstafetsignaler. Du var også med og ved alt derom. Så lad os her blot nævne, at dette kæmpearrangement forløb fint. Et enkelt sted umuliggjorde tåge signaleringen. Men ellers kom spejderchefens budskab på denne både spændende og morsomme måde ud over det ganske land, og lad os nu i vort spejderarbejde leve op til spejderchefens ord: **Sammenhold styrker patrulje og korpset.**

Dagens anden store begivenhed var jubilæumsfesten. Den fandt sted i København i Tivolis koncertsal. Godt 1700 spejderførere og rådsmedlemmer deltog i den store fest, der havde kong Frederik som fornemste gæst. Endvidere var inden-

Festen indledtes med, at korpsets fane og stander blev ført ind, derefter var der gjaldende fanfarer og imponerende trommehvirvler fra 5. By's marchorkester. Det i jubilæumslejren så populære Hornslet orkester spillede en række kvikke marcher og spejdermelodier, hvorefter formanden for korpset, fhv. undervisningsinspektør A. Højberg-Christensen kunne byde alle velkommen.

Underholdningen bød på mange gode sangpræstationer. 1. Nyboder trop lagde for. Naturligvis måtte netop Nyboder have et sømandspotpourri på programmet, og de imponerede med at have så mange gode sangere i én trop.

1. Ordrup trop viste glimt af spej-

Foto:
Jørgen Hansen

Øverst til venstre:
Spejderchefen
modtager de
250.000 kr. til
Ove Holms fond.

Nederst til venstre:
JOHAN KROMANN,
der ledede
underholdningen,
dirigerer JUBISANGEN.

Til højre:
Spejderchefen taler til
1700 festdeltagere.

Korpsets store festdage

Kong Frederik overværede festen i Tivolis koncertsal

Ove Holms Fond på 250.000 kr. oprettet

Om eftermiddagen havde korpset fået tildelt den halve times udsendelse i radioen for piger og drenge. Foruden at give glimt fra de 50 år, blev det en god propaganda for spejderarbejdet.

Dagen sluttede med en middag på d'Angleterre, hvortil korpsets bestyrelse havde indbudt en del gæster.

Om lørdagen — den 21. novem-

rigsminister Søren Olesen og ministeren for Grønland Kai Lindberg vore gæster, sammen med en lang række repræsentanter for de offentlige myndigheder, som korpset i sit daglige arbejde har kontakt med, ligesom en række førere fra de øvrige spejderkorps deltog. Vi må heller ikke glemme de 92 patruljeførere, 2 fra hver division, der var inviteret med som korpsets gæ-

derlivet og fortalte i ord og situationer om det primære i spejderarbejdet.

Spejderchefen talte derefter, først om starten af spejderarbejdet, derefter om de personer, der i begyndelsen havde betydet så meget for korpsets arbejde. Sluttelig rettede Ove Holm en tak til de mange, som korpset i sit daglige arbejde har berørt med. Langvarigt bifald hil-

ste spejderchefens tale. Derefter overrakte de spejdere og en ulveunge de 250.000 kr., som Ove Holms fond udgør, til spejderchefen, som var beæret og glad for, at de mange penge måtte ligge i et fond, der bar hans navn. Pengene skal, sagde Ove Holm videre, bruges til lejrpladser. Der er hårdt brug for dem til smukke og gode lejrpladser. —

Med sangledsagelse fra roverkoret vistens en optagelse af farvelysbilleder fra jubilæumslejren, hvorefter indenrigsminister Søren Olesen bragte korpset den danske regerings anerkendelse og tak for arbejdet med dansk ungdom og ønskede lykke og fremgang for dette arbejde.

Underholdningen nærmede sig nu afslutningen. Forinden ydede 5 ulveunger fra Emdrup flok en fin, fin præstation med nogle flerstemmige sange. Igen Hornslets orkester, hvorefter 40 københavnske bandeførere, repræsenterende ulvearbejdet, sps. spejdere og de mange patruljeførere tog den store scene i besiddelse, og alle sang jubisangen.

Festaftenen fortsatte derefter med en lille bespisning, og der var dans. Ved midnatstid var der urpremiere på den farvefilm Politiken lod optage under jubilæumslejren. Lige forud herfor var der et morsomt og kvikt sangnummer med et »æsel«. Det var Nyboderspejderne, der sang og agerede æsel.

Ligesom med filmen fra jumboeren i England i 1957 fortjener instruktøren fra Laterna-film, Helge Robbert, megen ros for filmen fra jubilæumslejren. Foruden at give de 9.000, der var med i lejren, en dejlig genoplevelse af de mange små og store begivenheder, så er filmen samtidig en god propaganda for spejderbevægelsen. Filmen, der altså er i farve og med lyd, har haft megen forhåndsinteresse, idet mange allerede har ønsket at leje filmen.

Op så går vi i gang med de næste 50 År!

Skotte.

Læs på side 17 om den spændende indianerudstilling i Depotet.

LYSSTAFET SIGNALERINGEN

Erik Østergaard var arrangør af lysstafetsignaleringen

Lørdag den 21. november herskede der fra kl. 17 patruljeaktivitet overalt i landet. Det gjaldt den store lysstafetsignalering, som forud var nøje planlagt af Erik Østergaard, der er medlem af korpseledelsen, og alle divisionscheferne.

Præcis kl. 17 startede budskabet fra København, Århus, Aalborg, Holstebro, Esbjerg, Lillebælt, Korsør, Vordingborg og Rønne.

I København var Hotel Europas tag udgangspunktet. En linie gik ud over Amager og en anden over Sydhavnen. En tredje gik til Hotel Codan og fortsatte over Marmorkirken, Nyboder Skole, Svanemøllen og til Tuborg, hvor det store Neon lysanlæg blev benyttet, herfra videre nordpå. Den fjerde linie gik over Hovedbrandstationens tårn til

Rådhusårnet, hvor den delte sig, dels til Bellahøj, dels til punkthuse- ne ved Roskildevej.

Vi tager tilfældigt til andre steder i landet, og hører hvordan det gik der. Rudkøbing-spejderne skulle modtage stafetten fra Taasinge. Der kom ganske vist lysglimt fra Bregninge kirke, men en færge kom imellem med sin projektør, så man ikke kunne se forbi den. Derefter lå tågen for tæt over vandet, så spejderne fra Bregninge måtte køre til Vemmenæs. Herfra gik hilsen- nen fint igennem.

Fra Aalborg til Skagen klaredes meldingen igennem på tre timer og 45 minutter. Det er en strækning på 102 km.

I Stubbekøbing kom marinen spejderne til hjælp. Hilsenen skulle sendes tværs over Grønsund til Bogø, men dis over sundet hindrede det. Marinekutteren »Trellenæs«, der lå i Stubbekøbing havn tilbød assistance. Med kutterens kraftige projektør blev hilsenen sendt videre.

Selvom tågen generede signale- ringen på Vestlolland og på Bornholm samt i Nordvestjylland, så må det storslåede arrangement siges at have været en succes.

BOGHYLDEN

Richard og Florence Atwater: **Hr. Poppers Pingviner** (kr. 7,75 hft. — kr. 9,75 indb. lanell — Gyldendal).

En både morsom og rørende historie om en rar malermester i en amerikansk provinsby, der får foræret en pingvin. Denne installeres i køleskabet, senere må husets kælder omdannes til skjøjtebane og ispalads, da familien er blevet på ialt 10 pingviner. Efter alle tiders pingvinshow slutter historien, der er illustreret, på Sydpolen.

Bogen er for alle over 7 år uden aldersgrænse opad.

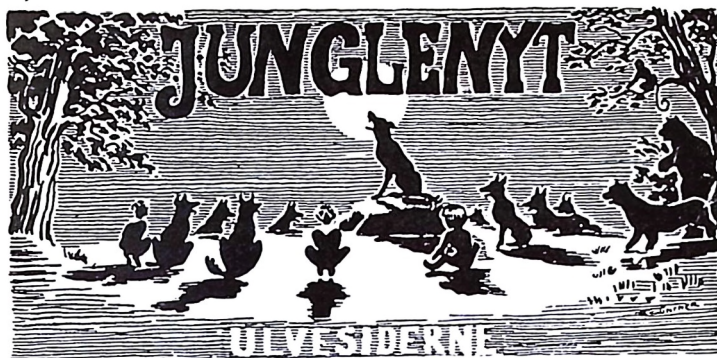
Peter Freuchen: **Hvalfangerne** (kr. 6,75 hft. — kr. 8,75 indb. lanell — Gyldendal).

For enhver rask dreng er det nok værd at læse denne bog om en dreng, der i slutningen af forrige århundrede blev forhyret som skibsdreng på en hvalfangerbåd. Peter Freuchen fortæller som sædvanlig godt — både om det daglige og det usædvanlige. (Aldersklasse: 10 —13 år).

Paul Berna: **Hesten uden hoved** (kr. 8,75 indb. lanell — Gyldendal).

Noget så mærkeligt som en krydsning af en cykelhest og en tri- cykel sætter den muntre og spæn- dende kriminalgfortælling for børn i gang. Bogen er udkommet i ti lande, alene dette er en anbefaling værd. (Aldersklasse: 10—13 år).

Jules Verne: **Rundt om må-** (Læs videre side 19)

på landet og nyde solen og den friske luft.

Der er egentlig mange dejlige dage i en sådan kalender, der er mange ting, vi glæder os til. Måske skynder du dig at slå et stort kryds på den dag, det er din fødselsdag, men jeg synes, at du skal sætte et meget større ved din mor og fars fødselsdag, så du husker at finde på noget rigtig godt at glæde dem med.

Selvfølgelig er det dejligt selv at have fødselsdag eller at få julegaver, men en rigtig ulveunge tænker først og fremmest på andre. Denne kalender med 366 dage, du husker nok, at vi har skudår dette år, så der er 366 dage, giver os 366 muligheder for »hver dag at gøre en lille ting, der kan hjælpe eller glæde en anden.«

Jeg ved godt, at det sommetider er svært at finde denne lille ting, fordi der er så meget, der sker hele tiden, skolen der skal passes, lektier der skal læses, leg med kammerater, ulvemøder, men skal vi alligevel ikke love hinanden, at vi vil gøre vort allerbedste hver eneste dag for at finde en lille ting, der kan glæde en anden. Vi vil begynde det nye år med dette motto:

En ulv tænker først og fremmest på andre.

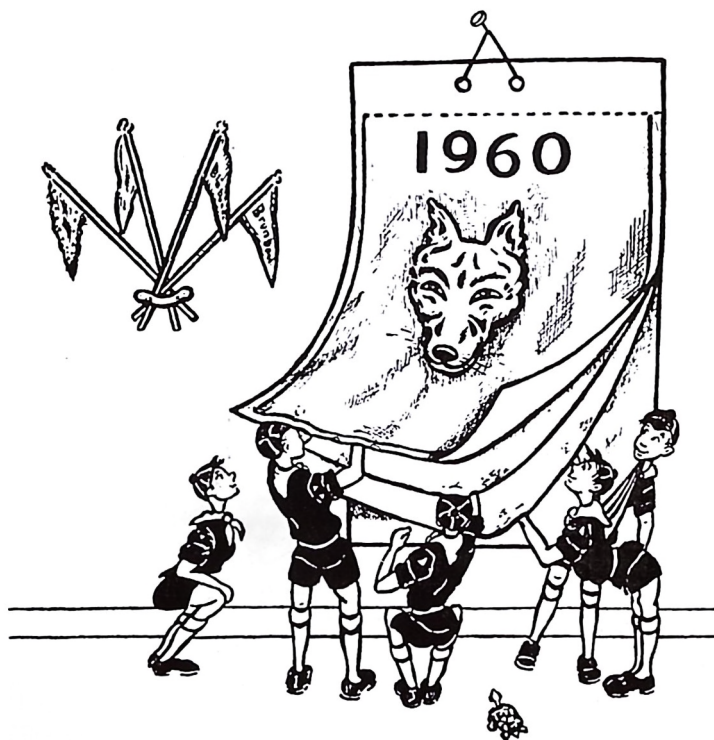
God jagt.

Lily.

Czar Peter flok.

Vi fejrede 19. november sammen med troppen. I en have, i skæret af en gadelygte, uddelte vi 30-km plader, korpsmærker og duelighedstegn. Derefter oprykning af 3 ulve — den fjerde lå syg, så ham sendte vi kager og breve. En anden ulveunge havde fødselsdag, så vi festede dobbelt. Mødrene havde bagt flotte lagkager med flag, spejderliljer og »50 år«.

Vi gav korpset et Wuff så væggene rystede, og sang foruden Jubisangen en sang, vi selv havde lavet.

Lyt her oh ulve

Jeg sidder her med en ny kalenderblok foran mig med tallet 1960 på forsiden. I kender disse kalendere, man river et blad af hver dag. Jeg blader i den og noterer på bladene alle de dage, jeg skal huske. Der er nytårsparaden, møder, faste-

lavnstur, Sankt Georgsparade, divisionsturnering og meget andet spændende. Jeg blader videre i den, der er mange dage til det igen bliver jul, men midt i bunken af blade ligger sommerferien, hvor vi forhåbentlig allesammen skal ud

JUNGLEDYRENE

I kender sikkert en hel del af de dyr, der lever i den indiske jungle, og har I været ulve i nogen tid, så husker I både deres danske navn og det navn, som Kipling har givet dem i junglebogen. I dette blad og i de kommende vil vi fortælle jer lidt om disse dyr, som vi her i landet kun træffer i Zoologisk Have.

ULVEN

Hvis I har set den i Zoologisk Have, vil I have lagt mærke til, at den minder om en bestemt stor hund, nemlig en schæferhund, kun er den meget kraftigere og har nogle vældige tænder, hvormed den rigtig kan flænse i kødet, for den kan jo godt lide at få en råbuk til middag. Har I også lagt mærke til, at den altid har ørerne opad og halen nedad? Det er fordi, den skal høre alt, hvad der foregår, og halen må ikke gribe fat i buske eller træer, så disse rasler, når den færdes i skoven, for så kunne dens fjender opdage den.

Dens pels har en drap, grålig farve, hvad der hjælper til at bestytte den mod fjender, for den er svær at se mellem blade og træer.

For mange år siden levede der ulve vildt her i landet, men de lever stadig vildt i f. eks. Sverige og Norge, og folk er meget bange for dem. De er nemlig meget opvakte og snilde, allerede som ganske små lærer de en mængde færdigheder af de gamle ulve, og det er alle disse ting, der gør dem til de glimrende

de jægere, de er. Det er derfor ikke uden grund, at de indfødte i forskellige lande, f. eks. hos indianerne, har kaldt deres bedste folk for ulv. De hed »Grå ulv« og »Sorte ulv« og ulv var en ærestitel for dem.

Ulvene jager mest i flok. Hele flokken arbejder sammen, når de er på jagt, og når de jager i flok, er det naturligvis fordi, det i det lange løb giver det bedste udbytte.

Det er disse dyr, som Baden-Powell har givet jer til forbillede. Ligesom Mowgli lærte af ulvene, så han kunne blive lige så klog, stærk og hurtig, som de er det, skal I også lære af jeres »Gamle Ulve«, nemlig jeres førere, så I først og fremmest kan blive optaget i jeres ulveflok, og senere, når I har lært at jage sammen og har tilegnet jer en hel mængde færdigheder, som at kunne binde knob eller kende blomster og træer og alle de mange andre ting, man lærer i en flok — da at vende tilbage til menneskene, d. v. s. jeres spejdertrop, hvor I får gavn af alle de ting, I lærte som ulve.

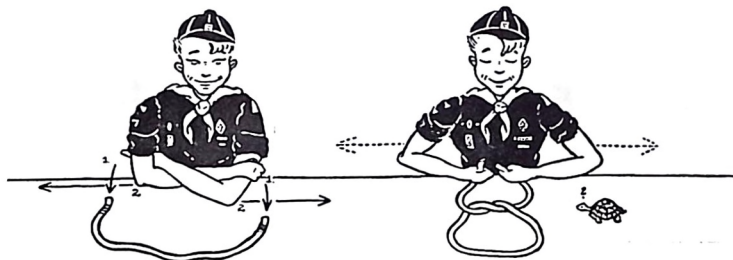
Små glimt af ulvevisdom.

Gennem ulvearbejdet skabes mænd, snyd ikke dig selv.

1. Viby flok.

Søndag den 25. oktober gennemførte 6 ulve fra 1. Viby flok deres 30-km tur, og det blev en tur ud over det almindelige. Meningen var, at de skulle gå over Solbjerg til Skanderborg og med toget hjem derfra; men da de kom til Stilling sø, fandt de ud af, at det var meget sjovere at sejle i motorbåd over søen og gå hjem fra den anden side end at gå mindst en time i Skan-

Det magiske knob

Du kan imponere dine kamrater ved at fortælle dem, at du kan binde et knob, som de ikke kan. Du giver een af dem et knobtov og beder ham holde fast i begge ender af det og ikke slippe. Du beder ham derefter om at binde et knob, når han ikke må slippe tovet ender, må han opgive, det er umuligt.

Du lægger nu tovet på bordet foran dig og krydser dine arme som

vist på tegningen, medens du stadig har armene krydset, tager du tovet ender een i hver hånd, trækker armene ud til siden, og du har et knob på midten af tovet.

Øv dig lidt i forvejen, og du skal se, hvor nemt det er.

derborg og vente på toget. Men ikke nok med det, for efter sejlturen havnede de, for at undgå den kedelige landevej, på den gale side af Århus å og måtte krydse den ad et meget smalt brædt. Endelig blev det piskende regn de sidste par timer. Alligevel var det 6 ulve med højt humør, der drivvåde og trætte vendte hjem til Viby. — På billedet ser I de 6 raske ulve og deres flokfører lige efter sejlturen.

Månedens præmiebog går denne gang til Slagelse, hvorfra Løve har sendt os denne beretning.

II. Hellig Anders flok på 30 km vandring.

Rust jer! Spænd sværdene fast, vi skal gå til Trelleborg.

Sådan lød vores program.

Vi mødte kl. 9 med madpakker, solide sko og godt humør. Vi gik først til Trelleborg, hvor vi holdt hvil og så vikingehuset og legede vikinger på voldene, derefter fulgte vi et roespor til Gerlev, hvor vi spiste vores mad i en grusgrav.

Vi fik cacao og saftvand af Tjo og Sika, og derefter legede vi fanger op og ned af skrænterne, ellers hvilede vi os, for nu begyndte vi at blive trætte, men vi måtte videre for at nå hjem til tiden. Nu gik vi mod Slots Bjergby, men da vi kom forbi Galgebakkerne følte vi os virkelig lidt »ophængte« af turen, vi ville hele tiden hvile os og vi syntes, at det var det længste stykke, men endelig nåede vi det da. Så skulle vi have ulvehyl og træde af. Løve.

Se Akela! Vi kan godt være her alle ni.

Nyt fra Birkeflokken i Birkerød.

Den første november gik 11 ulve fra Birkerød den årlige 30 km-prøve rundt om Furesøen med mere og fik en pragtfuld travetur ud af det. Alle klarede sig og fik bæltepladen.

På korpsets jubilæumsdag oprettedes endelig en flok til, ligestillet med Birkeflokken under navnet: Eskemose flok så nu kan der endelig blive håb om at nedbringe Birkeflokkenes lange venteliste.

De nye drenge var med til fest og fødselsdagschokolade den 19. nov. med alle øvrige ulve og spejdere i Birkerød.

En fin start!

Wuf!
Tjavs.

FORTÆLLING
FRA STENALDEREN

af
ROBERT FISKE

Illustrationer:
THORA LUND

Han måtte tage det sidste stykke fra den lave gren og ned på jorden i et spring. Han landede på alle fire og tabte et af æggene. Hurtigt følte han efter i bælteposen. Resten af æggene var uskade. De to friske og det ene rådne.

Han løb over lysningen og ind i krattet. Et stykke inde stod han stille og lyttede, fløjtede så de afalte signal, som han og Vind havde, lyttede igen.

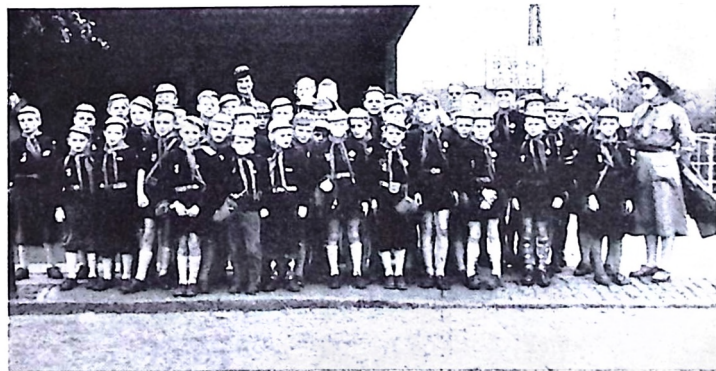
Det eneste spor, der var at se af båden, var de knækkede siv på det sted, hvor den havde ligget trukket på land med forenden.

Gnist stirrede ud i sivskoven og fløjtede igen.

Han lyttede spændt efter det fløjt, som Vind skulle give til svar, men det var helt andre lyde, han hørte. Lyden af mange stemmer. Drengestemmer og dybe mandsstemmer. De kom inde fra Hejreholmen. De to drenge havde haft held til hurtigt at finde Tyr og hans mænd, og nu var de på vej ud på holmen for at undersøge, om der var fremmede i deres land.

Gnist fløjtede igen. Denne gang kraftigere end før. Stadig intet svar. Stemmerne inde på holmen kom hurtigt nærmere. Nu hørte han også hundeggen. Han fløjtede endnu en gang og lyttede med alle sanser spændt.

Det gav et sæt i ham, og han havde nær skreget højt af glæde. Ude fra sivskoven hørte han Vind svare med en lignende fløjten. Han vadede ud i sivskoven i retning af det sted, hvorfra fløjten var kommet.

43 polarulve og sneulve har 2. Herlev flok har været ude og røre banene. Her er der højt humør hos alle ved hjemkomsten.

Nu fløjtede Vind igen, og Gnist svarede og vadede længere ud. Vandet gik ham til livet, og sivene slog sammen om ham. Han stod stille og så sig om og fik så pludselig øje på båden nogle armslængder fra sig.

5. kapitel.

Vind roede båden hen til sin broder, og Gnist fik lige tid til at løсне sin bæltepose med æggene og række den op til broderen, før han selv krøb i båden.

Mens Gnist atter spændte posen med æggene i bæltet, roede Vind med største varsomhed båden ud efter.

Stemmerne inde på land var nu ganske tæt ved, og Vind tog åren ind og forholdt sig musestille. Ingen af de to brødre rørte sig. De sad begge i bunden af båden og lyttede med stive, runde øjne.

»Ja, der har været en båd her!« hørte de en dyb mandsstemme sige, »og det ser ikke ud til at have været så farlig længe siden. Vi må have øjne og øren med os!«

Det var nok Tyr, der talte. Nu begyndte de at snakke og råbe i munden på hinanden, og ind imellem tog et par hunde til at gø og bjæffe.

Et øjeblik var de to drenge bange for, at man ville sende hunde ud i sivene, men så fjernede stemmerne sig og døde langsomt bort inde på holmen.

»Hvad skal vi nu?« hviskede Vind.

Gnist rystede på hovedet.

»Det ved jeg ikke, men der er vel ikke andet for os at gøre end at vente, til det bliver aften, og så prøve at slippe ud af søfolkenes land!«

Vind så på ham med store, runde øjne.

»I mørket har de onde ånder deres største magt!«

Gnist nikkede og lod fingrene glide hen over posen med æggene.

»Vi må ofre et af hejreæggene til ånderne, inden vi vover os ud på

hjemturen! — Bare vi havde noget at spise. Jeg er så sulten, så sulten!«

Der var ikke andet at gøre for dem end at blive liggende inde i sivskoven og vente på, at det skulle blive aften. Sultne var de begge to, og værre og værre blev det med sulten, efter som dagen gik. Tørsten slukkede de med søvandet. Det smagte ikke godt, men det tog de ikke så nøje.

I dagens løb fandt de et par andereder mellem sivene. De tog æggene og slugte dem. Det hjalp lidt, men ikke meget, på sulten.

Endelig begyndte det at skumre over søen. Skyggerne fra træerne blev lange og dybe, og de mange lyde tog lidt efter lidt af.

»Tror du, vi snart kan vove os ud herfra?« spurgte Vind og gned sig på sin slunkne mave.

»Min mave siger ja, men mit hoved siger nej!« mumlede Gnist og stirrede ind i sivmasserne, »vi må nok hellere vente lidt endnu!«

Så ventede de endnu et stykke tid, mens aftenmørket langsomt sænkede sig over skovene og søen. Med største varsomhed begyndte de at ro båden udad gennem sivskoven.

Nu og da holdt de inde med roningen og lyttede til alle sider. Det var endnu så lyst, at de kunne skelne omgivelserne temmelig klart.

»Nu er vi snart ude!« hviskede Vind, som sad forrest i båden, »tag

åren ind, så holder jeg lidt igen med min åre!«

Gnist sad med sin åre rede til brug, mens han spændt betragtede sin broder. Vind sad på knæ og søgte med sin åre at tage farten af båden.

Nu stak den forenden ud af sivskoven!

Det gav et sæt i Vind, og han skovlede varsomt med åren i vandet for igen at få båden ind i sivskovens skjul.

Der lød høje råb i nærheden og lydelige plask i vandet.

»Vi var lige ved at sejle ind i en båd, som lå i kanten af sivene!« hviskede Vind hæst, »ro — ro — vi må ro ind mod holmen igen. Det er det eneste sted, vi kan skjule os!«

Gnist havde allerede sin åre i vandet, og de roede nu af alle kræfter den modsatte vej.

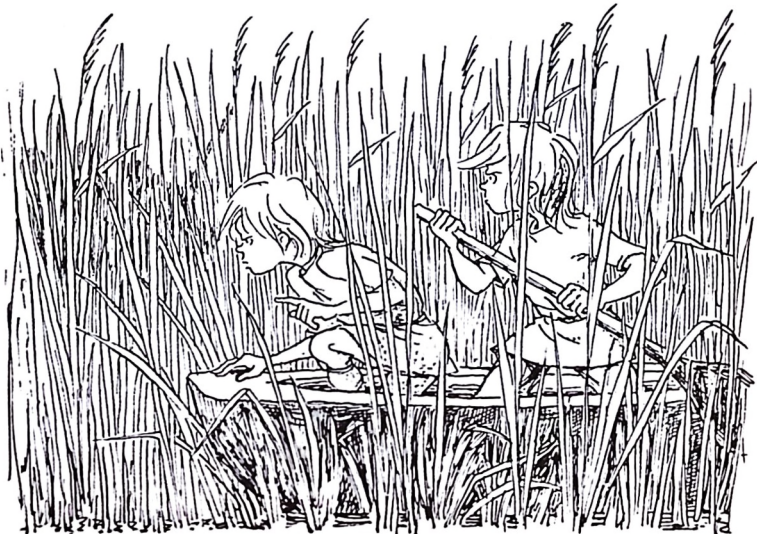
Det kunne godt lyde, som om den anden båd havde optaget forfølgelsen.

Gnist rettede sig pludselig op og lyttede, så kneb han læberne sammen og hviskede til broderen.

»De kommer et sted derhenne. — Vi sejler i en bue og styrer så lige ud af sivskoven og sejler væk, mens de roder rundt herinde!«

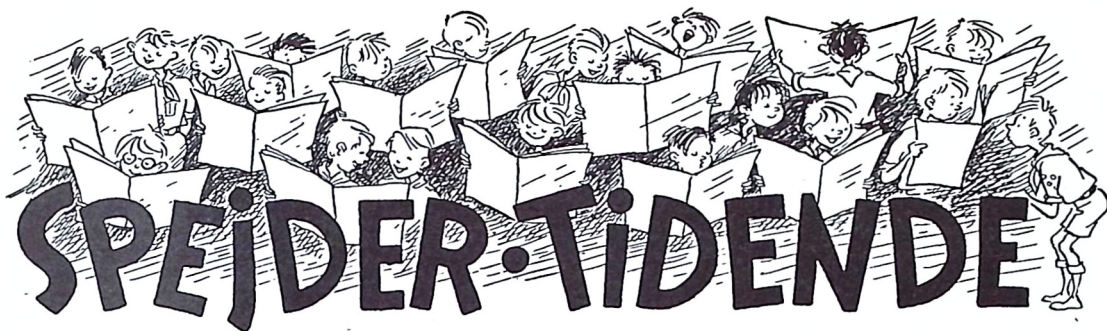
Vind nikkede, og deres båd drejede i en stor bue ud mod søen igen.

(fortsættes i næste nr.).

Illustrationerne side 13 og 14 er af Eske, HKD, medens teksten dertil er af Lily Fausbøll, HKD.

De vil året igennem tegne og skrive til ulvesiderne.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

SØLVULVEN

Arkitekt Ejvind Draiby, der i mange år har været fører i korpset, har været med til at arrangere mange korpsejre, og han var også den, der var »lejrarkitekt« for Jubilæumsejren ved Ebeltoft.

Hele indretningen af lejrpladsen var hans arbejde, indgangsportalen, vartegnet, lejrpladspladsen, opstillingen af de store telte, vandindlæg, bortkørsel af affald og alt det øvrige, der skal være i orden, i en lejr til 9000 mand.

Korpset har, hver gang der skulle være en korpsejr, altid kunnet regne med at Ejvind vil tage sig af dette store arbejde.

Vi ønsker ham til lykke med tilbedingen af denne høje udmærkelse.

Ove Holm.

NORSK SPEJDERGUTT-FORBUND

holder i dagene 4.—10. august landslejr på Brunlanes ca. 2 km syd for Stavern. Ankomst og afrejse sker dog henholdsvis dagen før og efter nævnte datoer.

Det er for danske deltagere let at komme til Stavern. Byen er nemlig beliggende ved indsejlingen til Oslo fjord, umiddelbart syd for Larvik.

AUSTRALIEN

vil i 1961 være vært ved det 7. internationale rover-stævne, rovermoot kaldes det.

EN DAG I SPEJDERLEJREN

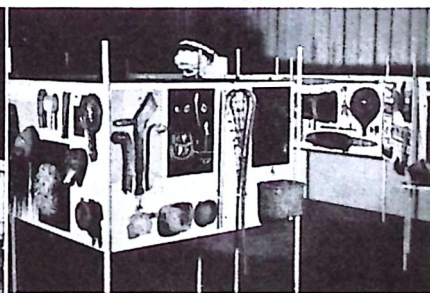
Sådan hedder en grammofonplade, der er udsendt af Skandinavisk Grammophon Aktieselskab.

Pladen indeholder følgende titler: Stå op min ven / Det skal bli' solskin / Det kan øse, det kan pøse / Så vandrer vi ud, samt på den anden side: Tak for mad / Op og ud på travetur / Og General Napoleon / Så kom den tid.

Altså de kendte travere indsunget af spejderkor og orkester. Det er en '45' plade, som koster 6,95, og du kan købe den på Depotet!

Udstilling af indianernes

KUNST OG
BRUGSGENSTANDE

I korpsets Depot, Nr. Farimagsgade 39, arrangerer Den amerikanske Ambassade fra lørdag den 23. januar til søndag den 28. februar en udstilling med mange spændende indianering.

Udstillingen, der er gratis, er åben fra kl. 9—17, om søndagen kl. 10—16. Alle patruljer må ind og se den.

Fra skovmandshiken under jubilæumslejren.
Skovmændene forsøger sig som smede.

200 kr. til en ny tromme —

Møns trop og flok har afholdt tropsfest ved hvilken lejlighed tropen sammen med de blå pigespejdere præsenterede et nydannet signalorkester, der forøvrigt fik en fin debut.

Forud for festen havde dirigenten fået en kuvert, hvorpå der stod: Må først åbnes ved festens begyndelse. — Det skete, og stor og glædelig var overraskelsen, da det anonyme brev indeholdt 200,00 kr. som skulle benyttes til en stortromme. Samtidig fulgte der anerkendende ord om det nydannede orkestres energi og dygtighed. Den anonyme giver havde underskrevet sig: musik og spejderven.

Det var en fin optakt til tropsfesten, som bød på et godt underholdningsprogram, der var kaldt »På besøg og indkøb i Stege«. De over 300 tilskuere morede sig strålende, og et vellykket spejderbal afsluttede festen.

STORSTRØMSTROPPE

hører hjemme på Nordfalster, hvor de i Nr. Vedby Vesterskov er påbegyndt opførelsen af et nyt trops-hus. Alle hjælper med til at bygge, og befolkningen på egnen har velvilligst skænket mange af de nødvendige materialer.

Huset bliver i udstrækning 7×12 m. Det vil komme til at indeholde pejsestue samt køkken og sovesal og endvidere et førerlokale.

Høge 1. Risskov samler penge ind til et telt.

I Risskov har vi den skik, at en patrulje, når den vil have nye materialer, selv skal fremskaffe halvdelen af pengene, og når den vil have et telt, skal den skaffe 100 kroner til det.

Således var Høge ved at samle penge til et nyt telt; det gamle trængte til at udskiftes. Alle patruljemedlemmerne gik i gang, og før sommerferien havde man allerede en del af beløbet. Så kom sommerferien, og efter Jubilejren tog patruljeføreren, Jesper Krüger på ferie sammen med sin familie. Hjemme i haven stod et kirsebærtræ med dejlige røde bær, som et af patruljemedlemmerne, Jesper Matthissen, fik lov at spise; »ellers blev de jo ædt af stærene alligevel!«

Men i stedet for at spise sig en mavepine til, plukkede Jesper kirsebærrene ned, tog dem hjem og fik sin mor til at hjælpe sig med at sylte dem. Derefter tog han glassene med de syltede bær og gik rundt for at sælge dem til vejens husmødre. Rivende afsætning! Ialt indkom ca. 35 kr.

I løbet af efteråret samledes resten af beløbet sammen, og når patruljen nu til foråret skal på tur, får den et dejligt nyt telt.

1. Nyboder trop og flok

har afholdt tropsfest i Borgernes Hus med underholdning og bal. Der var mødt mange gæster, og det pæne overskud skal bruges til køb af en ny tropsgrund.

1. Grindsted

har sammen med de blå pigespejdere holdt hytteindvielse i den hytte, der i mere end et år har været arbejdet flittigt på. Huset, der har fået navnet »Pinerpok«, hvilket er grønlandsk og betyder »den er fin«, er beliggende 3 km syd for byen på et 15 td. land stort hedeareal med spredt beplantning.

I hytten er der et meget stort tropslokale, to patruljerum samt entre og køkken. Med tiden skal der på loftet indrettes sovepladser. Huset er opført af klinkebetonblokken med bræddetag. Gardinerne (10 fag) er håndmalede med stoftrykfarver som instruktionstavler. Ved indkørslen til grunden er opført en flot indgangportal.

Færdigbygget er huset vurderet til 25—30.000 kr., mens vore udgifter kun når op på godt 10.000.

Takket være meget stor goodwill hos byens handlende og hjælp fra forældre, har vi nu en gæld på kun ca. 1500 kr. Det var drøjt — men ih hvor er det dejligt.

FYNS DISTRIKTET

har afholdt sit årlige Fyns-løb for skovmænd. Af de deltagende 25 to-mands hold gennemførte 13. Vinderpladsen blev besat af 4. Odense trop med 136 points, og som nr. 2 fulgte 9. Odense trop med 120 points, medens 12. Odense trop og Sct. Jørgens trop i Svendborg måtte dele 3. pladsen, idet begge hold fik 118 points.

Det gælder om
at regne den udl!

(The Scouters).

nen, og Robert Stevenson: Skatteøgen. (I serien Gyldendals uddødelige ungdomsbøger. Kr. 7,75 indb. lanell).

Rundt om månen er en fortsættelse af »Rejsen til Månen«. Vi følger de tre rummenneskers satellitværelse med spændende oplevelser og videnskabelige observationer.

I Skatteøgen har vi vel nok verdens bedste sprøverroman. En spændende oplevelse venter den, der ikke før har læst den.

(Aldersklasse: 12—16 år).

Jeg ser på fugle og Hvem-Hvad-Hvor 1960. (Kr. 11,50 og kr. 8,50, begge indb.) — Politikens forlag).

I Politikens populære håndbogsserie foreligger igen en fortræffelig bog. Denne bog er specielt for fuglevenner, både begyndere og viderekomne, som af landets kendteste ornitologer får fortalt om vore fugle og deres liv. Ikke mindre end 360 fotografier og instruktive tegninger er med til at hæve denne håndbog op i et særligt plan.

For 27. gang ser Hvem-Hvad-Hvor dagens lys. Imponerende er bogen med sine mange emner og sin konkrete viden om aktuelle problemer, det hele præsenteret på en tiltalende måde med mange billeder og tegninger. Sidetallet er 512, og prisen kun kr. 8,50. Et fund for de penge!

Ebbe Munck: Streiftog i Nord (kr. 25,75 hft. — kr. 33,75 indb. — Gyldendal).

En glimrende bog skrevet af en lige så glimrende mand. Ebbe Munck har opdelt sin erindringsbog i fire afsnit: Skibet — Havet — Bjerget — Landet. Hovedemnet er Grønland. Han har været deroppe flere gange og har øvet en betydelig indsats i udforskningen af landet. Vi får ikke blot naturbeskrivelser og spændende begivenheder, således beretningen om kampene mellem tyske landgangsstyrker og grønlandske slædepatruljer, men også fortalt om flere grønlandsforskere. — En dejlig gavebog for en ung mand.

Sk.

DEPOTET har bøgerne fra Gyldendal og Politikens forlag

DUE DAVNE TIL

TÆRES SIDEN

1. KL. SEJDERE

6. Sundby trop
PF Steen Olsen
SM Mogens Jensen
- Bytroppen, Nykøbing F.
PF Erik Nielsen
PF Peter Kirk
PF Hans Jørgen Oxenbøl
- Espergærde trop
PF Gunnar Harder Andersen
- Emdrup trop
PF Ole Haaber
2. Halle trop
PF Jens Møllstedt
PF Svend Thomsen
PF Kasper Schreiner
2. Valdemar Sejr
PF Peter Clemmensen
PA Hans Henrik Nielsen
- Mikkelt Skov trop
SM Leif Mortensen
SM Peter Vest Nielsen
SM John Lundqvist
SM Steen Gedda
PF Niels Tøssing
PF Mogens Jenfort
PF Bent Larsen
PA Anders Bjerrum
6. Vestbro trop
PF Niels Jørgen Mølling
Svend Paludan
- Laksetropen
SM Jes Westergaard
5. By
PF Søren Olsen
PA Gerl Heinemann
6. Østerbro trop
PF Ole Bastue Jacobsen
1. Nyboder trop
PF Mogens Tranders
PA Flemming Bang
- Aalborg trop
PF Ole H. Houmann
PA Christian Black
- Bytroppen, Nykøbing F.
PA Elmer Wendelboe Jensen
- Emdrup trop
PF Ole Haaber
2. Valdemar Sejr
PF Hans Noer Jensen
PF John Christensen
PF Erik Schilling
SM Poul Larsen
SM Svend Aage Petersen
Karsten Thorslød-Hansen
- Sci. Jørgens trop, Svendborg
Chris
- Laksetropen
SM Jes Westergaard
6. Østerbro trop
PF Ole Bastue Jacobsen
- Aalborg trop
PF Ole H. Houmann
PA Christer Black
Christian II's trop
PF Jørgen Olto Rasmussen

2. VANDRINGER

- 100 km
Christian II's trop
PF Svend Hvass
PF Finn Strandgaard Jensen
PA Jørgen Nielsen (Love)
Jan Clausen
13. Odense — Bålets Søner
PF Torben Tveskov
PA Kresten Tammerup
Jens Frederiksen
1. Risskov trop
Hele Røgepatruljen, bestående af:
Karsten Graabæk
Steen Jacobsen
Karsten Rasmussen
Hans Richter
Per Svinge
Sven Sørensen
- Rude trop
Jens Hammer
1. Viborg trop
PF Niels Carsten Markbæk
PF Holger Christensen
2. Viborg trop
PF Ole Skovborg
1. Østerbro trop
SM Torben Sonne
1. Nørrebro trop
PF Tommy Petersen
SM Kristian Jensen
1. Silkeborg trop
SM Leif Laursen
PA Carl Fr. Christensen
- Musketererne, Vejle
PF Lars Knudsen
PA Poul Møller
PF Mogens Granhøj
PA Troels Andreassen
SM Lars Billeskov Jensen
SM Lars Christensen
- 75 km
Fuglebækken
PF Stig Frohn
PF Jørgen Rasmussen
PA Frank Schjønning
1. Østerbro trop
PF Leif Mortensen
PA Ole Nordhild
- 60 km
Christian II's trop
PF Tom Jølsing
PF Jørgen Olto Rasmussen
PA Erik Stoumann
Olov Møthorne
Helge Jensen
- Rude trop
Morten Gram Jacobsen
1. Viborg trop
PF Ole Bröchner
Peter Øster Tang-Jensen
Morten Anders Mortensen
Ole Groth Pedersen
Per Østergaard
1. Østerbro trop
Carsten Sejerbo Nielsen
- Emdrup trop
PF Keld Jespersen
Peter Rasmussen
Ole Olsen

1. Nakskov trop
Mogens Tørkelsen
John Abrahamson
Musketererne, Vejle
PF Per Ankerstjerne
Lars Svendsen
- Sci. Jørgens trop, Svendborg
Bulder
Chris
Niels Jørgen
Jens Chr. Pedersen
Knud E. Møller
Niels Jørn Hansen
- Fuglebækken
PA Kaare Lindblom
Tom Hvornum
Arne Larsen
Kay Andersen
Mogens Nestle
Birger Petersen

3. VÆBLERE

- Sci. Jørgens trop, Svendborg
Mogens Hansen
Poul Jørgen Tønder
- Christian II's trop
John Lehmann Pedersen
- Aalborg trop
PA Christer Black
Søren Chr. Sørensen
1. Sønderborg trop
PF Borge Mathiesen
13. Odense — Bålets Søner
PF Søren Jensen
PA Preben Nielsen
1. Nyboder trop
PA Benny Flodin
1. Risskov trop
Jesper Barfod
Jan Eberholst
Hans Hansen
Tom Weber
6. Østerbro trop
PF Flemming Bo Hansen
5. By
PF Søren Naabye
- Struer trop
PF Hans Flaskgaard
PF Preben Krabbe
Henning Christiansen
5. Odense — Sci. Georgs trop
PF Jens Præstegaard
2. Valdemar Sejr
SM Rudi Ekmann
SM Peter Højgaard Nielsen
PF Flemming W. Henriksen
PF Peter Clemmensen
John Jensen
- Emdrup trop
Bjarne Schmidt
6. Sundby trop
PF Steen Olsen
SM Mogens Jensen
3. Hellig Anders trop
PF Poul Stenbæk Nielsen

3. LØB

- Sci. Jørgens trop, Svendborg
SM Mogens Petersen
SM Carl Aage Jensen

BLEV *Din* TROP NÆVNT DENNE GANG?

Tips til patruljeture

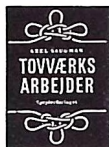
* En bog for patruljeførere.

Alt indholdet nævnes:

Følg sporet - Båltænding - I frokostpausen - Tovværk og træer - Pionerarbejder - Morse - Inter. pl. opgaver - Løb med enkeltmands-opgaver - Der er en mængde illustrationer - praktisk lommeformat 1,85 - og så kan vi igen levere disse to, som ikke behøver nærmere præsentation.

4,50

3,85

Nu ved årsskiftet skulle du få orden i dine blade - du vil senere blive glad for at have dem samlet på eet sted.

KASSETTER (til 2 årgange) af mørkebrunt fiberpop med tryktitel i guldtryk
til »Spejdernes Magazin» 3,50
til »Spejdersport» 3,00

Spejdernes Magazin

Red.: Kommune lærer J. B. Skotte Hansen
Ibsvej 21, Bogsværd . Telf. 98 48 27

Spejdersport

Red. Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sorø

Korpskontor

Frydendalsvej 32, København V. Telf. VE 3666

Begge blades ekspedition: Korpskontoret
Kontortid: 8-16, Lørdag 8-12

Depotet har
stort
udvalg i

SVÆRE SWEATERS

til
udendørs brug

Orig. håndstrikkede færøstrøjer 68,00
Norske »Isblønder» 35,00 - 49,85

LUFFER . VANTER . RAGGSOKKER . SKISTØVLER

GRAMMOFONPLADE

„En dag i Spejderlejren“ kr. 6,95
45 singel

1. DEL:

Stå op min ven (La Madelon)
Det skal bli solskin
Det kan øse, det kan pøse
Så vandrer vi ud

2. DEL:

Tak for mad
Op og ud på travetur
Og General Napoleon
Så kom den tid

BANDY SKØJTER

Prima svenske skøjter monteret på sorte støvler
- alle størrelser 75,50
Ekstra prima til drenge 78,00 til voksne 85,00
Forchromede spændeskøjter 22,50

Skibukser med helfoer. Prima kvalitet. 4 F-mærket.

Størrelse:	64	66	68	70	72	74	voksne
	43,00	44,00	45,00	46,00	47,00	49,00	58,50

LEJLIGHEDSKØB

MARCHTROMME

højde 12 cm, diameter 28 cm 37,50

LANDSKNÆGTTROMME

højde 46 cm, diameter 35 cm 75,00

SPEJDERNES Lommebog 1960

Der er måske en lille
chance endnu for, at
den ikke er udsolgt
4,25

ENGELSK STOFTRYK

»Tea towels«. Hællinnede
med spejder- og ulve-
motive, stør. 53x81
cm 6,50

PETER SVUPSTIKS SPEJDERSKRØNER

Ny udgave af de læn-
ge savnede, morsom-
me fortællinger. Illustr.
4,25

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:	Århus:	Aalborg:
Klostervej 19	Frederiksgade 69	Kong Hansgade 1
Telefon 11 24 18	Telefon 3 36 13	Telefon 2 83 70

Depotet er korpsets egen forretnings og giver bonus til korpsets afdelinger